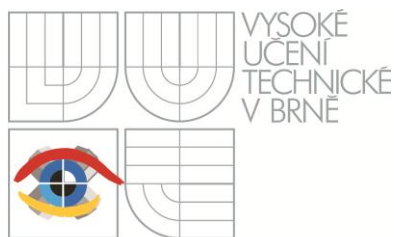

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
FACULTY OF FINE ARTS

FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

ATELIÉR INTERMÉDIA
STUDIO OF INTERMEDIA

JEDNA PRÁCE
ONE WORK

BACHELOR THESIS
BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

Mgr. Vojtěch Maša

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

Jiří Ptáček

OPONENT

doc. Václav Stratil

BRNO 2013

DOKUMENTACE VŠKP

K obhajobě byly předloženy 2 texty, 1 kresba a 3 obrazy.

Václav Stratil nebo Vojtěch Maša: *Prasečí chřipka*, akryl a olej na plátně, 70 x 100 cm, 2010

Václav Stratil nebo Vojtěch Maša: *Čoko voko koko – Pocahontas a já*, akryl a olej na plátně, 90 x 130 cm, 2011

Václav Stratil nebo Vojtěch Maša: *Pohádka z krabičky*, akryl a olej na plátně, 120 x 110 cm, 2011

Václav Stratil - obhajoba

Moc mě nebaví diskurs okolo
mých černých kreseb. Vázím si
hovorů s Adrienou Šimotovou,
tentráť jsme neměli povinnost
vůči médiím, bavili jsme se
o nich v takovém ponoru.

Nechci kritizovat média - psala
velměk pozitivně. Ale nevím,
jestli do této situace plést
jazyk kritiky a teorie, protože
kritika pracuje vždy s ambicí,
a ta mě v těch kresbách nezají-
mala.

Na kresbách mě zajímalo to duchov-
né ticho. V 80. letech to byly
velké kresby, monumentální.

V sérii menších kreseb z posledních
3-4 let to bylo intimní. Byla
to tichá modlitba. Z tohoto
souboru pochází kresba, kterou
předkládám.

Václav Stratil – obhajoba, text, 15 x 10 cm (A5), 3 strany, 2013

Vždycky jsem se snažil dobrat
zážitku z kresby. Jako když
kresba začne sátat dřív, než
vypukne oheň. V některých z nich
to šlo až za ten oheň, kresba
vypadala jako spálené pole.

Není žádný rozdíl mezi sedmi,
třiatřemi nebo jednou kresbou,
protože třicet při kresbě může být
jedna. Díky tomu, že je to vášnivý
koncept, je mi bližší jedna
kresba s odstupem, tedy mini-
malistické stanovisko pro tuto
chvilu. Jedna práce navozuje pocit,
že jsme všichni tak trochu jedna
osoba.

Když si vybarvím mnoho let
rýsování, musím říct, že cokoli se
na kresbách odehrálo, nikdy jsem
nic necenzuroval. Například stopy
tehdejšího ředitele Národní galerie
Kotalíka: procházel se, aniž
tušil, po čem shodí. Možná si
myslel, že je to hoberec.

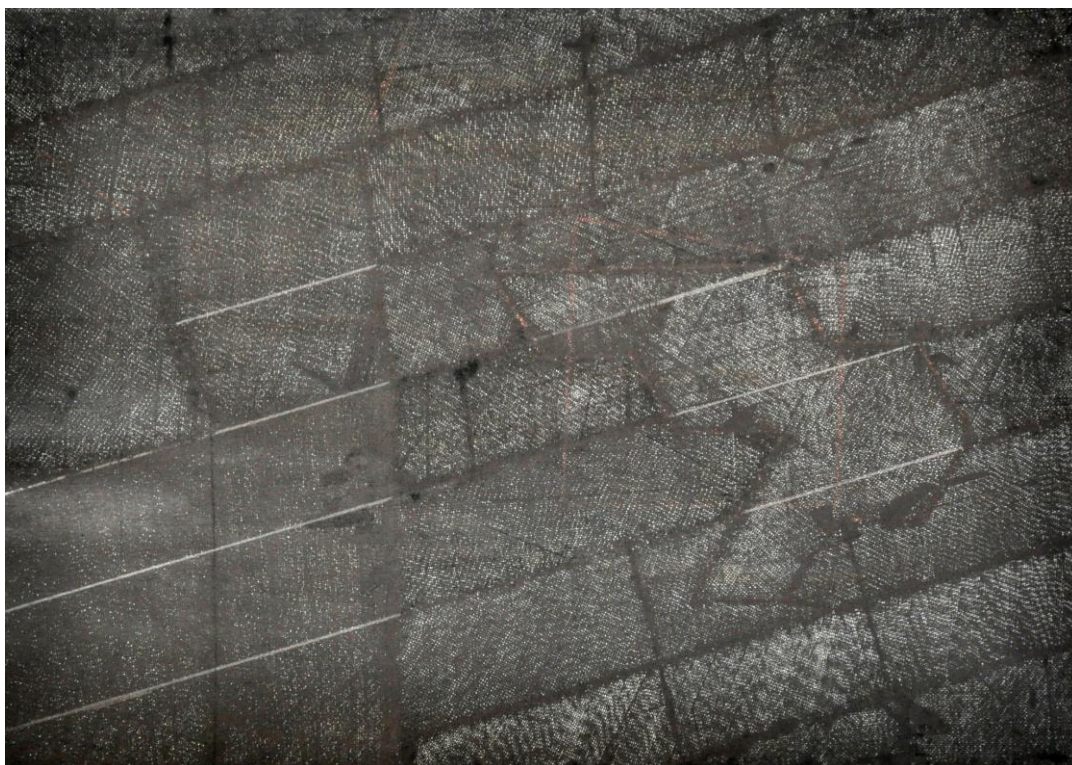
Václav Stratil – obhajoba, text, 15 x 10 cm (A5), 3 strany, 2013

Vyrušil mě, já jsem na té kresbě
spal (oba jsme byli v podnapilem
stavu). Stopy kávy, jirky
Pláčka, které jsou na rubu
obhajované kresby, jsou tedy v řádu
věci. Cenzura by ničemu nepomohla.
není to mechanická práce, i když
to tak může vypadat. Dochází
k ukládání mentálních vrtů.

Obhajovaná kresba má svůj líc i
rub. Text „nespolkání mi dásně“
se odkazuje k jedné z mých fotografií
ze série „Řehotní pacient“. Rub a
líc se našly mimo mě, protože
náhoda neexistuje tehdy, když si
myslím, že náhoda neexistuje.
V kresbě se potkávají čtyři desetile-
ti. může mě zastupovat v celku.

Václav Stratil

Václav Stratil – obhajoba, text, 15 x 10 cm (A5), 3 strany, 2013

Václav Stratil – Jedna kresba, tuš a tužka na papíře, 28 x 18 cm, 2012

JEDNA PRÁCE (oponentský posudek)

Student: Václav Stratil

Vedoucí práce: Jiří Ptáček

Dívám se na kresbu už asi padesát minut. Myslím na hodiny, zpověď, anatomický zub a Marii. Mluvím pravdu, to je moje koncepce pro tento text. Snažím se spatřit, co a kdo je za obrazem – monochromie je pro mě projekční plocha.

Prodírám se davy lidí, osobností a zvířat, bouchám na dveře nepřístupných hradů, kraplak tváří mrtvých věcí. Letím dál, odrážím se od hlav kolemjdoucích a slyším spoustu křiku. Jeden volá přes druhého. Je to nekonečný fraktál, ale přesto jeden hlas vyniká. Je to Říman a ptá se. Je to Pilát.

Černé saze mi zrázu připadají jako moje vlastní chyby, nános vodního a zubního kamene, který se po roky hromadí a mění ryzí knížata Myšky v nás na lakomé trapné děvkaře.

Hledím na kresbu dalších padesát minut. Pak přepnu program na okno, na černou hladinu noci. Na ní měsíc. Zatím ještě dorůstá.

Být učitelem je krásná práce. Studenti jsou inspirativní a poznají, když se nemluví pravda. Jsou zrcadlem pedagoga. Jako Václavova kresba.

Moje manýristické a spekulativní já mi ponouká, abych ukončil větu návrhovým vzorem, tedy ptydepe. Mám tu ale vedle sebe plyšového kocoura Uhla, a ten mi radí jinak. Je celý černý, alias odborník na problematiku, proto ho poslechnu. Práci

doporučuji k obhajobě
a navrhuji hodnocení A.

Vojtěch Maša

Vojtěch Maša: Oponentský posudek pro Václava Stratila, text, 2013

PÍSEMNÁ OBHAJOBA

Tématem bakalářské práce Jedna práce je navození obhajoby v rámci mé bakalářské obhajoby. Zorganizoval jsem a předkládám jako svou bakalářskou práci následující:

Václav Stratil na sebe vzal roli studenta a obhajuje svoji jednu kresbu, která je nainstalovaná během obhajoby. Svou obhajobu napsal písemně a ta je k dispozici v rámci mé bakalářské práce. Vedoucí práce studenta Václava Stratila je Jiří Ptáček, který napsal posudek vedoucího práce pro Václava Stratila. Já – Vojtěch Maša – jsem oponentem Václava Stratila a napsal jsem mu oponentský posudek.

Pro přehlednost situaci ještě popíšu bodově:

1. **Václav Stratil** v roli studenta obhajuje svou jednu kresbu. Napsal **obhajobu** této **černé kresby**.
  2. **Jiří Ptáček** v roli vedoucího práce Václava Stratila napsal **posudek vedoucího posuzující černou kresbu Václava Stratila**.
  3. Já – **Vojtěch Maša** – jsem v roli oponenta Václava Stratila **napsal oponentský posudek posuzující černou kresbu Václava Stratila**.
  4. Já – **Vojtěch Maša** – v roli studenta obhajuji svou bakalářskou práci. Tou je koncept popsáný v bodech 1 až 3. Napsal jsem **obhajobu bakalářské práce**, což je tento text.
  5. **Jiří Ptáček** v roli vedoucího práce Vojtěcha Maši (tj. mě) napsal **posudek vedoucího mojí bakalářské práce**. Posuzuje tedy koncept popsáný body 1 až 3.
  6. **Václav Stratil** v roli oponenta **bakalářské práce** Vojtěcha Maši (tj. mě) napsal **posudek oponenta mojí bakalářské práce**. Posuzuje tedy koncept popsáný body 1 až 3.
- **Václav Stratil má tedy roli**
    - studenta (a píše obhajobu)
    - oponenta Vojtěcha Maši (a píše oponentský posudek)
  - **Jiří Ptáček má roli**
    - vedoucího práce Vojtěcha Maši (a píše posudek vedoucího)
    - vedoucího práce Václava Stratila (a píše posudek vedoucího)
  - **Vojtěch Maša má roli**
    - studenta (a píše obhajobu)
    - oponenta práce Václava Stratila a (píše oponentský posudek)

Celkově tedy vzniklo **šest textů**.

Není to performance ani kurátorská činnost, ale skutečně multimentální nekonečný rozhovor. To je médium předloženého díla. Dále tu jsou všechna slova, vztahy, myšlenky a artefakty jako důsledky nebo příčiny. Předkládané videosciky svým způsobem konzultací a obrazy, do kterých jsme si s Václavem během studia vzájemně intervenovali, chápejte jako symboly.

Je pro mě vzrušující oponovat práci vedoucího svého ateliéru během státní zkoušky, tedy v kontextu, který má váhu. Cvičit schopnost kriticky se podívat na autoritu (kritiku myslím v konstruktivním smyslu) je podle mého oprávněný požadavek na vzdělávací systém.

Václavu Stratilovi – mému celoživotnímu učiteli, sensitivní osobnosti a příteli, děkuji za vekorysost a obrovskou svobodu, jakou jsem jinde nezažil. Bez ní bych se udusil.

Jiří Ptáček má k Vaškovi velmi blízko – jsou dlouhodobí přátelé a spolupracovníci. V mém životě se vynořuje a zanořuje jako delfíni. Jedna z videoscik – moje první obhajoba klauzurní práce na FaVU – možná moje první setkání s Jirkou. První steh. Jsem rád za přátelství a společný čas, což je do jisté míry totéž; za ochotu pochopit a za kontext pro věci, které dělám.